СЕРПЕНЬ

Сонет

Як ясний серпень, ніжний і спокійний,
Сознавший швидкоплинність краси.
Позолотив деревні листи,
Він почуття уклав в стрункий порядок.

В ньому здається помилкою спекотний полудень,-
З них більше сродны сумні мрії,
Прохолода, красу тихої простоти
І відпочинку від життя неспокійною.

Востаннє, перед вістрям серпа,
Красуються колосся наливні,
Замість квітів скрізь плоди земні.

Втішним вид важкого снопа,
А в небі журавлів летить натовп
І криком шле "пробач" у рідні місця.